

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۱/۲۹

ژباړه: سمسور ودان

وره بنېگنه

کوڅه دومره تنگه وه چې په یو وخت کې دوه تنه پکې یوځای نشوای تېرېدلې. د ماښام تیاره خپره شوې وه؛ ځکه خو تیاره یو څه ډیره ښکارېده. هغه په یو لوی تیکري کې پټه، تیت سر باندې را روانه وه:

که ما د غاړې په تازه کولو سره هغې ته د خپل شتون احساس نه وای ورکړی، نو ښایي راسره تکر شوې وای.

زما په اواز وویرېدله، له دیوال سره ونښته او را نیغه شوه. له ویرې او دهشته یې وجود په لړزېدلو شو. د هغې د بې بسی په لیدلو سره مې ټول اندرون ولړزېده. د یوې بندې دروازې په زینې ودرېدم او هغې ته مې د لاس په اشارې د مخکې تلو وویل:

هغې په بې باوره سترگو ما ته راوکتل. زه په موسکا سره یو څه نور هم شاته شوم. د هغې په مخ د سکون او اطمینان څپې خپرې شوې. چې نیردې مې له خوا تېرېده په مات مات غږ یې وویل:

«جزاک الله خیر»

زما له پاره به تر دې لوی خیر څه شی وي، که کله په کوم ځای کې کوم بل څوک زما له خور یا لور سره همداسې وړه نیکی وکړي.

ژباړه

سمسور ودان